

Sygn. akt IV CZ 11/09

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Zbigniew Strus

w sprawie ze skargi pozwanej B.S.

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego

z dnia 19 stycznia 2005 r., sygn. akt [...]

w sprawie z powództwa PKO Banku SA

przeciwko B.S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 lutego 2009 r.,

zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 12 grudnia 2008 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd drugiej instancji, postanowieniem z dnia 12 grudnia 2008 r., odrzucił skargę kasacyjną pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 28 sierpnia 2008 r. Stwierdził, że pozwana została częściowo zwolniona od opłaty od skargi kasacyjnej, a wezwana do uiszczenia opłaty w części, w której nie uzyskała zwolnienia, opłaty tej nie uiściła.

W zażaleniu zaskarżającym w całości powyższe postanowienie pozwana wniosła o jego zmianę w całości „... poprzez przyjęcie skargi do rozpoznania ...”, ewentualnie domagając się jego uchylecia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, a także uchylecia postanowienia oddalającego wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych od skargi kasacyjnej.

W uzasadnieniu zażalenia odwołała się do szczegółowej argumentacji zawartej we wniosku z dnia 20 października 2008 r. o zwolnienie od kosztów sądowych, wskazując na źródła dochodów swojej rodziny i ich wysokość, przesądzających o braku możliwości uiszczenia kwoty 10.000 zł tytułem opłaty od skargi kasacyjnej. Jednocześnie żaląca wskazała na wcześniejsze orzeczenia sądowe zwalniające ją od kosztów sądowych w dalej idącym zakresie, co potwierdzać ma jej stanowisko, że pozostaje w niedostatku. Ten jej stan powinien więc tożsamo ocenić Sąd przy rozstrzyganiu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych związanych z wniesioną skargą kasacyjną, wywodzi żaląca.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie. Bezsporny fakt nieuiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej pomimo wezwania pozwanej do uiszczenia opłaty w tej części, w której nie uzyskała zwolnienia od obowiązku jej uiszczenia, uzasadniał odrzucenie skargi kasacyjnej.

Jednakże żaląca wniosła również o rozpoznanie postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 12 listopada 2008 r., którym oddalono w części jej wniosek o zwolnienie od opłaty od skargi kasacyjnej ponad kwotę 10.000 zł. Sąd Najwyższy ocenił to orzeczenie na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c., jednakże nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku żalącej o jego

uchylenie. Argumenty żalącej podniesione w zażaleniu, a mające w jej ocenie przemawiać za zwolnieniem w całości od opłaty od skargi kasacyjnej, zostały już poprawnie ocenione przez Sąd Apelacyjny, a wynik tej wnikliwej oceny zawiera uzasadnienie postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 12 listopada 2008 r. Odmienne stanowisko przedstawione w rozpoznawanym zażaleniu nie podważa poprawności oceny argumentacji zawartej we wniosku żalącej, a zaprezentowanej przez Sąd Apelacyjny w powołanym postanowieniu, poddanym kontroli Sądu Najwyższego na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c.

Nie okazał się również trafny zarzut zażalenia, że Sąd Apelacyjny trzykrotnie już uznał, że stan niedostatku pozwanej nie pozwala jej uiścić żądanych kwot. Tymczasem Sąd Apelacyjny trzykrotnie zwalniał pozwaną, ale tylko w części od opłat sądowych, a w pozostałej części oddalał jej wnioski.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia, działając na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c.